

Kalbim Nasırlı

– GürhanGürses · 26 Haziran 2013

-Kalbim nasırlı benim bu yüzden iltifatlarına kapalıyım. dedi zor ve bir o kadar da güzel kadın. Adam ağzında yarım kalan iltifatlarıyla cevap vermeye çalıştı: 'Nasır altı sev sende; gizli bir yara gibi ve de saklı bir yüz gibi!' 'Yapamam, dedi kadın 'Ve de nereye gider bu ilişki bilmiyorum.' diye tamamladı cümlesini. 'Bilmene gerek yok kalbini dinle yeterlidir!' dedi adam. 'Asla sevmem gizli saklı şeyleri!' diye tavrını belli etti kadın. Aşkın baskın haliydi adam, aşkın müdafaa haliydi kadın; hal böyleydi işte!

-Kulak ver içine! diye sesini yükseltti adam ve hükmünü verdi: 'Komutan oldun yine! Zor kadınsın vesselam, zor ama bir o kadar da kalbimi fetheden güzelliğiyle, duruşuyla ve asaletiyle muhteşemsin.' diye içindikileri ortaya döktü adam. Mahcup oldu kadın bu sözler karşısında: 'Bu yüzden kapalı kapılarım, yüksek duvarlarım!' dedi ve sustu uzunca bir süre, yazmadı adama. Adam telaşlandı çok sonra sarıldı kaleme: "Yoksun ya, Yoksun ve yoksulum ben!" diye karaladı o an ki hislerini bir anda ve yolladı kadına. Adam besbelli çok âşıktı hem de su gibi âşıktı, bal gibi!

'Bir şey diyeceğim ama diyemiyorum.' diye yazdı kadın. 'De ama!' diye üsteledi adam heyecanla! Kadın bu üstelemeye yanıt vermekte gecikmedi: 'Nasıl hep bu histe olabiliyorsunuz? 'İyi mi kötü mü bu kafada olmak?' diye soruya soruyla cevap verdi adam. 'Ben bilmem ben merak ettim yorucu olmuyor mu?' dedi kadın. 'Sana karşı hislerimi mi kastediyorsun? Eğer öyleyse yorulmam asla!' diye bir erkeğe yakışır cevap verdi adam. Kadın düzeltmeye çalıştı: 'Yok ben yokken de öyle oluşu ve hep öyle gidişi...' 'Ben böyleyim!' dedi adam 'Kusursa eyvallah!' Kadın yanlış anlaşılmanın tedirginliği ve yanlış düzeltme isteğinin telaşıyla yazdı: 'Estağfurullah yanlış anladınız beni. Ben size bir şey demedim demeye de çalışmadım. Hep gönül işleriniz çok yoğun bu yormuyor mu sizi diye sordum. Ve kendime zerre kadar pay çıkarmadım. Tabiriyle laf da sokmadım.' Adam anlamamış gibi takılıyordu: 'Gönül işim çok değil, herkesle seninle konuştuğum gibi konuşmam, öyle bir izlenim verdiysen yanlıştır. Aşk ve gönül üzerine yazıyorum genelde.' diye genel bir ironide bulundu adam! 'Anlıyorum.' dedi kadın. 'Ve sana ilgim, sevgim ve saygım var. Kendine pay çıkar bence!' diye devam etti adam. 'Çıkaramam haddim değil!' diye yazdı kadın mahcup bir eda ile! Adam kadına göre daha baskın bir hisle: 'Kendine pay çıkar, her zerremde varsın ve bil bunu: Haddinim!' diye yazdı. 'Eyvallah!' dedi kadın 'Anlaşıyoruz galiba!'

-Ama zorsun! dedi adam sonra! 'Kolay olmadığımı biliyordunuz ve çabalamanın yanlış olduğunu da demiştiniz size.' diye tafrasını ortaya koydu kadın yine. 'Sana kur yapmıyorum içimden geçeni söylüyorum. Ben sende mutluyum. Ve yanışım sen ol, bin doğruma bedelsin!' diye şiirsel bir üslupla yazdı adam. Kadın hemen yanıtladı: Estağfurullah karşılıksız mutluluk olmaz! diye. Adam da az değildi yani: 'Sana karşı hislerim mutlu ediyor beni ve ben sana karşı boş değilim.' diye kalbe tesir eden bir cümle ile yanıtladı hayran olduğu kadını.

-Ben hislerinize karışmam öyle bir hakkım da yok ama bana zarar verecekse o hisler işte o noktada karışırım. Siz öyle bir insan değilsiniz tabi ki ben düşünce olarak söylüyorum bunu. Ama gönlünüzü boş yere benimle yormayın ve sonunda üzülmeyin. Sonra ben de üzülmeyeyim. Ben ters insan değilim, kaldırıp atamam, esip gürleyemem. Bu samimiyetimin altında ezmeyin beni. Ben ne sizi ne de

başkalarını üzmem ama herkese de mavi boncuk dağıtamam ki hiç yapmadım bunu. İnanın gönül işlerine hiç girmedim girmem de! diye içini döktü kadın, zorluğunu ispatladı, aşkını sakladı. Ve adamı bir ince fidan gibi salladı da salladı. Adam çaresiz ve şaşkın bir şekilde ne dediğin bilmeden yazdı ona. 'Ben o yorgunluğu göze aldım sen koş yetişirim.' diye.

-Boş insan mıyım, hayır değilim. Aşkı da bilirim sevdayı da! Bu yüzden en küçük his zerresine bile saygım büyük! diye gönüllü okşadı kadın yine. 'Seni sormayayım mı bir daha?' dedi adam şaşkın ve ezik bir şekilde. 'Hayır, söylemek istediğimi anlamamışsınız. Tabi ki konuşalım tabi ki halimizi hatırımızı soralım.' diye düzeltti kadın. 'Hislerimi demeyeyim mi?' diye bozuk bir teyp gibi yineledi adam. Kadın safiyane ve net bir şekilde şunu yazdı adama: 'Ama gönül işi olmasın eskisi gibi konuşalım. Demeyin ben üzülüyorum.'

-Ama ben dayanmam öyle hislerim çok yoğun sana karşı! diye itirazda bulundu adam. Kadın sanki ellerini iki yana açıp 'Ben ne yapabilirim!' dedi. Adam abandone olmuş boksör gibiydi: 'Ben duramam ama sana zarar veremem, incitemem, kıyamam da!' Kadın kendini savunuyordu bu aşk karşısında: 'Yazdığınız sürece hislerinizi, ben tehdit içerisinde olurum ve siz bana zarar vermiş, incitmiş ve kıymış olursunuz! dedi kadın çaresiz ve üzgün bir şekilde. Haklıydı galiba! Adam anlıyordu kadını ve zorluyordu kendini: 'Seni zorda koyamam!'

-Koymayın diyorum bende başka bir şey demiyorum ki! diye masumane yazdı kadın. 'Anlıyorum seni ve hak veriyorum sana! İçime atarım bundan sonra ve susarım.' dedi adam kadına. 'Sevinirim buna!' dedi kadın usulca. 'Seni anladım ve dikkat edeceğim bundan sonra üslubuma!' diye yazdı ardından. Kadın sözü aldı yine: 'Benim kalbim nasır demiştin size! Ama nasıl gurur verici nasıl ruh okşayıcı bilemezsiniz aynı dille konuşup şiir yazan insanların aşklarına yazdıkları karalamalar! Ben boşa çok yazarım. Ama bana yazılı şeyler tikiyor nefesimi?'

-Taş olsan da değişmem nasırdan da olsan! Saygı duyuyorum yapacak bir şeyim olmaz buna. Sen bende hep şu an ki hislerimle kalacaksın. Sen içimdesin artık! Sırf üzülme, zorda kalma diye bunu yapıyorum. Vermiş olduğum kalbi rahatsızlıktan dolayı özür diliyorum senden, hakkını helal et lütfen! dedi ve derdini içine attı adam. 'Rahatsız olmadım gururdur bu bana. Helal olsun! Siz de helal edin hakkınızı!' dedi kadın üzgün bir şekilde. Adam da üzgündü: 'Benim hakkım yok üzerinde. Günahına girdim. Affet beni ve senin canın sağ olsun! Düşüyorum kendimi bu aşktan!' kadın son cümlesini yazdı: 'Affetmek Allah'a mahsustur estağfurullah! Sizi üzdüysem siz affedin!' diye.

Adam da sustu, üzgündü. Ve seviyordu biliyordu!

Kadın da sustu, üzgündü. Ve seviyordu korkuyordu!